

[Agerschou]

ninger. Også dér drog de fleste kommunalpolitikere mere forvirrede end afklarede væk. Det har vi så fået forklaringen på i dag. Det er, fordi regeringen har den holdning, at man ikke behøver at forberede tingene, før man vedtager dem, og det er selvfølgelig rart at vide.

Der er to ting, jeg godt vil spørge ministeren om. Vi er for det første stadig væk ikke overbevist om rækkevidden af de bemyndigelser, de forskellige ministre eventuelt får. For os ser de meget bredt formulerede ud, og derfor vil vi meget gerne have afklaret, hvilke begrænsninger der vil blive lagt i forsøget. Vil ministeren under udvalgsarbejdet være klar til at fortælle udvalget, hvilke begrænsninger der vil blive lagt på forsøget, og give eksempler på afslag, der vil blive givet? Ellers forudser jeg, at vi bliver nødt til at rejse en række forespørgselsdebatter i den kommende folketingssamling, hvor vi hver gang vil forsøge at få afklaret, om indenrigsministeren nu også har flertal for det, hun foretager sig.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil stille, drejer sig om de arbejdsgrupper, ministeren nu vil have nedsat, og hvis opgave jeg er lidt i tvivl om. Jeg har bl.a. forstået, at arbejdsgrupperne skulle udarbejde forsøgsmodeller, som kommunerne kunne tilmelde sig. Jeg vil gerne have at vide, om det er en korrekt opfattelse.

Og så vil jeg i den forbindelse også gerne have at vide, om de udpegede kommuner og amter kan være helt sikre på, at det bliver deres egne ideer, de kommer til at afprøve som frikommuner, og ikke de ideer, der udarbejdes centralt fra indenrigsministeriet.

Poulsgaard (FP):

Ja, jeg fik ikke svar på mine spørgsmål; det får jeg måske i anden omgang.

Jeg kom til at tænke på, at jeg i første indlæg sagde, at det var, fordi vi skulle ud i valgkamp, og at venstre skulle have et alibi, men da jeg hørte ministeren, kom jeg til at tænke på, at det da også kunne være, fordi vi har så mange anonyme ministre i dette land. Der er jo nogle ministre, der drømmer om, at der skal stå en statue et eller andet sted. Det er måske det, der egentlig ligger bag dette her, for der er jo ingenting tilbage, det er rent administrative ting, der kommer.

Hirtshals duer ikke. Det får mig til at spørge: hvorfor duer Hirtshals ikke? Ministeren sagde – hun nævnte ikke Hirtshals kommune, men det lå jo i det, at det var den kommune dér nordenfjords – at det, den var kommet med, var så forenklet. Det får mig til at spørge: har man informeret nok ud til kommunerne, og var der ikke andre kommuner, der havde tænkt sig noget andet? Hirtshals havde et helt specielt problem.

Men vi får se, hvordan det går, og der er jo flertal for denne såkaldte reform. Jeg kan ikke se, der er nogen som helst frihed i det. Der bliver mere bureaukrati, det bliver selvfølgelig godt for de ansatte, for det er også dem, man tager mest hensyn til, det kan man jo se af lovforslaget. Men lad os nu håbe på, vi kan få et par svar fra ministeren.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg havde et par hængepartier fra sidst.

Det blev sagt af hr. Agerschou, at jeg havde sagt noget om, at det var flot, at der havde meldt sig 49 og 5, og at det da ikke var særlig meget, for der skulle i virkeligheden have været mange flere, sagde hr. Agerschou. Nej, det skulle der sandelig ikke. Man kan glæde sig over, at der var så mange, men det ville jo fuldstændig miste forsøgets karakter, hvis det f.eks. var det halve af landet eller $\frac{2}{3}$ af landets kommuner, der havde tilmeldt sig.

Det har såmænd været vanskeligt nok at udvælge de kommuner, som skulle deltage i frikommuneprojektet. Det har også været drøftet, om 22 kommuner og 5 amtskommuner var for mange, men vi valgte det antal, fordi vi syntes, der var så mange gode ideer, og at så mange som muligt skulle komme med, samtidig med at vi skulle bibeholde ordningens karakter af forsøg.

Men jeg vil godt understrege, at en række kommuner ikke er kommet med, bl.a. fordi de har begrænset deres forsøg til et enkelt projekt, som evt. lige så godt kan køre under de almindelige forsøgsordninger enten hos socialministeren eller hos undervisningsministeren eller i andre ministerier. Alle disse ideer er ikke spildt eller tabt. De vil for det første gå videre i frikommunearbejdet, og for det andet vil de gå videre til de ministerier, som de vedrører, for det er vigtigt for os, at vi får så mange ideer frem som muligt.